

Samarbejde som en væsentlig Grund til, at Striden mellem Bolivia og Paraguay ikke var bragt til Ophør.

Han fremførte ogsaa som en anden Grund til dette Samarbejde, at den pan-amerikanske Union med stort Held havde paataget sig Kodifikation af offentlig og privat international Ret, et Arbejde, der efter at den af Folkeforbundet i 1930 indkaldte Konference til Kodifikation af international Ret havde svigtet, var ophørt, saavidt angik Folkeforbundet til Trods for Rekommendationerne paa Haag-Konferencen.

Nu mere end nogensinde i Verdenshistorien er en Kodifikation af de store Principper i international Ret nødvendig.

Nu varetages disse Opgaver af lærde Selskaber, som »The International Diplomatic Academy«, »Institut de Droit International« og »International Law Institution«. Det er med Beklagelse, at Taleren ser alt dette Arbejde udføres udenfor Folkeforbundet, som burde være dets Centrum og Inspiration, og noget bedre Ideal kunde Folkeforbundet ikke have. Hvad enten det skyldes Frygt eller Svaghed, har Regeringerne stadig undladt at gøre deres fulde Pligt i denne Retning og dermed fuldtud at opfylde Folkeforbundspagten.

Det er i Virkeligheden Hykleri at kritisere Folkeforbundet for at være magtesløst, naar de, som nu kritiserer det, er de selv-samme som nægter det den materielle Støtte og den internationale Kraft, som det saa svarlig har Behov.

Paa Generaldebattens sidste Dag havde følgende Talere Ordet: *Mayard* (Haïti), *Caeiro da Mata* (Portugal) og *Tevfik Rüstü Bey* (Tyrkiet) samt *Berger-Waldenegg* (Østrig).

Mayard udtrykte Haabet om, at Folkeforbundets Bestræbelser i Striden mellem Bolivia og Paraguay maatte blive mødt med Redebonhed af disse Stater, at der maatte findes en Løsning paa den kinesisk-japanske og den ungarsk-jugoslaviske Konflikt, ligesom med Hensyn til de Omraader,

hvis endelige Skæbne skulde afgøres ved en Folkeafstemning. Endvidere ønskede han, at der maatte blive tilstaaet Folkeforbundet Magtmidler til at udøve sine Beslutninger, samt at de Medlemmer, der midlertidig havde forladt Folkeforbundet, maatte vende tilbage, og at de Stater, der ikke hidtil havde samarbejdet med Folkeforbundet, vilde slutte sig til dette. Endelig udtrykte han Haabet om, at Folkeforbundet maatte faa Lejlighed til mere indgaaende at give sig af med de økonomiske Verdensproblemer.

Caeiro da Mata takkede for den Tillid, Folkeforbundet havde vist Portugal ved sidste Aar at have valgt denne Stat til den nyoprettede Plads i Raadet.

I sin Tale paapegede han, at for at komme den universelle Krise til Livs, maatte hver Stat for sig tage fat paa Opgaven, og han gav en Oversigt over den økonomiske Forbedring, der i de sidste Aar havde fundet Sted i Portugal.

Den tyrkiske Delegerede *Tevfik Rüstü Bey* omtalte de nylige Traktater mellem Balkanstaterne og Styrkelsen af Tyrkiets Forhold til Centralasiens Stater, hvorhos han fastslog, at Tyrkiet ikke havde indgaaet nogen Aftale med noget Land, som ikke var offentligt bekendtgjort og behørigt registreret hos Folkeforbundet.

Han omtalte Grænsespørgsmaalet mellem Persien og Afghanistan, i hvilket de to Stater havde søgt Tyrkiets Hjælp til Voldgift, og han udtalte sin Tak for den Tillid, der derigennem var udvist Tyrkiet.

Han var glad over, at man havde sikret sig Sovjetruslands værdifulde Samarbejde og mindede om dette Lands Fortjeneste ved at have angivet Definitionen af »Angriberens«, hvilket havde ført til London-Traktaten.

Den østrigske Delegerede *Berger-Waldenegg* omtalte Østrigs Betydning som Fredsfaktor i Europa paa Grund af dets centrale Beliggenhed. Østrig havde hidtil forsvaret sin Uafhængighed og var parat til at gøre